

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) EyeSense AG wordt in de kosten verwezen.

(¹) PB C 194 van 2.7.2011.

**Beschikking van het Gerecht van 28 februari 2012 —
Abdulrahim/Raad en Commissie**

(Zaak T-127/09) (¹)

(„Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid — Beperkende maatregelen ten aanzien van personen en entiteiten die banden hebben met Usama bin Laden, Al-Qa’ida-netwerk en Taliban — Verordening (EG) nr. 881/2002 — Schrapping van betrokkene van lijst van bedoelde personen en entiteiten — Beroep tot nietigverklaring — Afdoening zonder beslissing — Beroep tot schadevergoeding — Causaal verband — Geen”)

(2012/C 126/32)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Abdulbasit Abdulrahim (Londen, Verenigd Koninkrijk) (vertegenwoordigers: aanvankelijk J. Jones, barrister, en M. Arani, solicitor, vervolgens E. Grieves, barrister, en H. Miller, solicitor)

Verwerende partijen: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: E. Finnegan en R. Szostak, gemachtigden) en Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: E. Paasivirta en G. Valero Jordana, gemachtigden)

Voorwerp

Ten eerste, vordering tot gedeeltelijke nietigverklaring van verordening (EG) nr. 881/2002 van de Raad van 27 mei 2002 tot vaststelling van bepaalde specifieke beperkende maatregelen tegen sommige personen en entiteiten die banden hebben met Usama bin Laden, het Al-Qa’ida netwerk en de Taliban, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 467/2001 van de Raad tot instelling van een verbod op de uitvoer van bepaalde goederen en diensten naar Afghanistan, tot versterking van het verbod op vluchten en verlenging van de bevrozing van tegoeden en andere financiële middelen ten aanzien van de Taliban van Afghanistan (PB L 139, blz. 9), zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1330/2008 van de Commissie van 22 december 2008 tot 103e wijziging van verordening nr. 881/2002 (PB L 345, blz. 60), of van laatstgenoemde verordening, en ten tweede, een vordering tot vergoeding van de schade die door deze handelingen zou zijn veroorzaakt.

Dictum

- 1) Op de vordering tot nietigverklaring hoeft niet meer te worden beslist.

- 2) De vordering tot schadevergoeding wordt afgewezen.
- 3) De Europese Commissie wordt verwezen in haar eigen kosten en in de kosten die Abdulbasit Abdulrahim tot en met 18 januari 2011 in het kader van de vordering tot nietigverklaring zijn opgekomen, en moet de bedragen die ter zake van de rechtsbijstand zijn voorgeschoten, aan de kas van het Gerecht vergoeden.
- 4) Abdulbasit Abdulrahim wordt verwezen in zijn eigen kosten, in die van de Raad van de Europese Unie en in de kosten die de Commissie na 18 januari 2011 in het kader van de vordering tot nietigverklaring zijn opgekomen, alsook in de kosten die deze twee instellingen in het kader van de vordering tot schadevergoeding zijn opgekomen.

(¹) PB C 167 van 18.7.2009.

**Beschikking van het Gerecht van 28 februari 2012 —
Schneider España de Informática/Commissie**

(Zaak T-153/10) (¹)

(„Douane-unie — Invoer van in Turkije geassembleerde kleurentelevisies — Navordering van invoerrechten — Verzoek om niet-boeking achteraf en kwijtschelding van rechten — Artikel 220, lid 2, sub b, en artikel 239 van verordening (EEG) nr. 2913/92 — Afwijzend besluit van Commissie — Nietigverklaring door nationale rechter van besluiten van nationale autoriteiten tot boeking achteraf van rechten — Afdoening zonder beslissing”)

(2012/C 126/33)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Schneider España de Informática, SA (Torrejón de Ardoz, Spanje) (vertegenwoordigers: P. De Baere en P. Muñoz, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: R. Lyal en L. Bouyon, gemachtigden)

Voorwerp

Verzoek om nietigverklaring van beschikking COM(2010) 22 def. van de Commissie van 18 januari 2010 houdende vaststelling in een bijzonder geval dat boeking achteraf van de invoerrechten gerechtvaardigd was, en kwijtschelding van die rechten niet gerechtvaardigd was (dossier REM 02/08)

Dictum

- 1) Op het beroep hoeft niet meer te worden beslist.
- 2) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 148 van 5.6.2010.